

Με γνώμονα την εθνική συνεννόηση

Ο πρόσφατος κυβερνητικός ανασχηματισμός πραγματοποιήθηκε κυριολεκτικά σε μια ακόμη κρίσιμη περίοδο για τη χώρα: η επερχόμενη διαπραγμάτευση του χρέους είναι χωρίς δεύτερη σκέψη το κρίσιμο σημείο των αποφάσεων για τους επόμενους μήνες, και είναι αυτονόητο ότι αποτελεί το βασικό διακύβευμα για το μέλλον της χώρας. Πρόκειται για μείζον πρόβλημα για επιχειρήσεις και πολίτες, αφού η όποια απόφαση θα καθορίσει, θετικά ή αρνητικά, το μέλλον της χώρας μας, πιθανόν για πολλές δεκαετίες.

Κατά συνέπεια, το μεγάλο ερώτημα το οποίο πρέπει να απαντηθεί είναι αν θα συνεχιστεί κι άλλο ο κύκλος της ύφεσης, ή, επιτέλους, η Ελλάδα συντεταγμένα θα ξεπεράσει

Του **Αθανάσιου Σαββάκη**
Προέδρου Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος

την κρίση και θα ξαναβρεί το δρόμο της ανάπτυξης.

Θεωρώ ότι για το σύνολο του πολιτικού φάσματος η απάντηση στο παραπάνω ερώτημα είναι αυτονόητη. Δεν είναι όμως αυτονόητος και δεδομένος ο δρόμος για να επανέλθουμε στην ομάδα των αναπτυγμένων χωρών του κόσμου, γιατί μέχρι σήμερα δεν έχουμε βάλει στην ατζέντα του δημόσιου διαλόγου την παράμετρο της εθνικής συνεννόησης.

Για την επίτευξη της εθνικής συνεννόησης, προτείνω την καταγραφή τεκμηριωμένων προτάσεων, το μετριασμό του εγωισμού απ' όλες τις πλευρές και τη σύνθεση απόψεων, που θα οδηγήσουν σε αποφάσεις που θα βγάλουν τη χώρα από το τέλμα, μέσω της ουσιαστικής παραγωγής έργου και της έμπρακτης προσήλωσης στην ανάταξη της οικονομίας της χώρας.

Όλος ο κόσμος, πολίτες και επιχειρήσεις, έχει κουρασθεί από την αδυναμία συνεννόησης.

Όλοι μας θυμώνουμε βλέποντας τους αργούς ρυθμούς λήψης των προφανών αποφάσεων σε μια περίοδο που η ταχύτητα είναι το κύριο ζητούμενο.

Παρακολουθούμε τη δημόσια συζήτηση των τελευταίων ημερών με αφορμή τα νέα πρόσωπα του κυβερνητικού σχήματος, και έχουμε μείνει έκπληκτοι. Η συγκεκριμένη συζήτηση εξαντλείται στην αφήγηση φανταστικών σεναρίων για την είσοδο των νέων προσώπων στο κυβερνητικό σχήμα, σε σχόλια για το παρελθόν τους, σε πληροφορίες για τις «κινήσεις» των συνυποψηφίων τους στην ίδια εκλογική περιφέρεια, και, γενικά, αναλώνεται σε μια παραπολιτική ατμόσφαιρα, που προκαλεί κυριολεκτικά αποστροφή για το πολιτικό σύστημα στη μεγάλη πλειοψηφία των συμπολιτών μας.

Απ' αυτή τη δημόσια συζήτηση, αναρωτιέμαι ειλικρινά γιατί απουσιάζει ο διάλογος για τις πολιτικές που πρόκειται να υλοποιηθούν από τώρα και στο εξής, και εξαντλείται στα πρόσωπα. Για τις πολιτικές και τα προγράμματα δράσης γιατί δεν συζητάμε;

Με αφορμή τον πρόσφατο κυβερνητικό ανασχηματισμό η συγκεκριμένη συζήτηση θα πρέπει να εκκινήσει άμεσα, για να μας οδηγήσει σε εθνική συνεννόηση, που επιτέλους θα ενώσει τον ελληνικό λαό, και, κυρίως, θα του εξηγήσει τι έχει συμβεί μέχρι σήμερα, και τι θα συμβεί και την επόμενη μέρα. Η κοινή λογική και η ειλικρίνεια θα πρέπει να πρυτανεύσουν, για να σπάσει πια ο κύκλος της αβεβαιότητας, της πολιτικής αστάθειας και του μόνιμου πιασγουρίσματος.

Θα το γράψω για ακόμη μια φορά: δεν αντέχουμε άλλο. Προτείνω να θέσουμε στο περιθώριο την παραπολιτική και να προτάξουμε την πολιτική, γιατί σε αντίθετη περίπτωση τα λουκέτα στις επιχειρήσεις μας θα έρθουν.

Ας ξεκινήσουμε την προσπάθεια για εθνική συνεννόηση, με τη διαμόρφωση κοινής στάσης για τη διαπραγμάτευση του χρέους. Η συγκρότηση κοινού εθνικού μετώπου θα αποδείξει προς τους ξένους εταίρους μας ότι μπορούμε να διαχειριστούμε τα του οίκου μας.